

.....
MILJØMINISTERIET

Departementet

PRESSEMEDDELELSE

Den 21. marts 2007

Danmark vært for FN's klimatopmøde

Danmark bliver vært for FN's topmøde om klima, COP 15, i 2009.

Det står klart, efter at gruppen af latinamerikanske og caribiske lande har besluttet at "bytte" værtskab med gruppen af vesteuropæiske og andre lande, som har nomineret Danmark til værtskabet i 2009. Beslutningen om at bytte værtskab kommer på baggrund af Danmarks tilbud om at afholde COP 15 i 2009, som er det år hvor Danmark og EU presser på for at få en ny international klimaaftale i hus.

"Det er en stor dag for dansk miljøpolitik, at vi kommer til at stå i spidsen for en af de vigtigste miljøudfordringer i vores generation, og jeg og regeringen vil kæmpe for, at indsatsen bærer frugt, så det danske værtskab også bliver til gavn for klodens klima", siger Connie Hedegaard (K) og fortsætter:

"Jeg ser frem til denne vældige opgave. Regeringen har arbejdet målrettet for værtskabet, fordi det vil give Danmark en helt enestående mulighed for at præge den internationale dagsorden på klimaområdet i de kommende år. Det store mål er en ny global aftale i 2009 om CO2-reduktioner efter 2012, hvor Kyoto-protokollen udløber. Vi ved, at det bliver en endog meget lang og sej kamp op ad bakke for at nå det mål, fordi der stadig er mange centrale aktører, der er for nølende og for tøvende. Men regeringen er parat til at stå i spidsen for det lange seje træk. Og vi glæder os over, at det lykkedes på EU-topmødet for nylig – efter dansk forslag – at gøre det til en fælles EU-holdning, at en aftale om Kyoto-protokollens afløser senest bør indgås i 2009", siger miljøminister Connie Hedegaard (K).

Det danske værtskab er nu en realitet, selvom det først formelt bekendtgøres i FN-regi senere på året. Der er enighed i gruppen af vesteuropæiske og andre lande om at støtte Danmarks kandidatur.

"Danmark har i dag solid international anerkendelse, ikke mindst på grund af, at det er lykkedes os at afkoble økonomisk vækst og energiforbrug gennem de seneste årtier – men også via vores ambitiøse reduktionsforpligtelse i forhold til Kyoto-aftalen, den såkaldte Grønlandsministerdialog, der blev sat i gang på dansk initiativ, og selvfølgelig på grund af de danske førerpositioner inden for bl.a. vindenergi og energieffektivitet. Værtskabet er derfor en enestående mulighed for at brande Danmark og for at vise verden, hvad det er, vi kan her i Danmark. Det kan blive et fremragende udstillingsvindue for danske virksomheder og dermed en platform for øget eksport og nye udenlandske investeringer. Samtidig vil det være en ekstraordinær chance for hovedstaden til at profilere sig overfor de mange internationale gæster", siger Connie Hedegaard (K).

Den danske regering er allerede i april 2007 vært for det europæisk-asiatiske miljøministermøde, ASEM, og til maj tager miljøministeren til USA, for blandt andet at tale i det amerikanske senat om klimaudfordringen.

Læs fakta om FN's klimamøde i København i 2009 på www.mim.dk

Yderligere oplysninger:

Kontorchef Thomas Becker, Miljøministeriet, tlf. 33 92 76 70 og 29 61 70 10 eller
fung. pressechef Peter Stensgaard Mørch, Miljøministeriet, tlf. 33 92 74 92 og 20 72 47 00.

Den 21. marts 2007

Fakta om FN's klimamøde i København i 2009

Den 15. konference for parterne til FN's rammekonvention om klimaforandringer (COP15: Conference of Parties) finder sted i København i perioden 30. november til 11. december 2009.

Miljøministeren annoncerede på den seneste FN-klimakonference i november 2006 på Danmarks vegne tilbuddet om det danske værtskab i 2009. En ny klimaaftale bør indgås i 2009, hvis den skal kunne nå at træde i kraft, når Kyoto-protokollens første forpligtelsesperiode udløber med udgangen af 2012.

Det danske værtskab er kommet på plads efter en aftale er indgået mellem de to FN regioner "gruppen af vesteuropæiske og andre lande", som ud over EU landene bl.a. omfatter USA og Canada, og "gruppen af latinamerikanske- og caribiske lande" om at Danmark kan påtage sig værtskabet i 2009, mens "gruppen af latinamerikanske- og caribiske lande" påtager sig det i 2010.

Der forventes ministerdeltagelse fra over 170 lande og et samlet antal embedsmænd, repræsentanter fra NGO'er og erhvervsliv ca. 8.000.

Til sammenligning var det samlede antal af delegerede, medarbejdere og pressefolk i Bella Center i forbindelse med Det Sociale Topmøde i 1995 og DER under det danske EU formandskab i 2002 på henholdsvis ca. 16.000 og 5.800.

Til dato har 189 lande ratificeret Klimakonventionen, og 167 lande ratificeret Kyoto-protokollen. Kyoto-protokollens første forpligtelsesperiode er fra 2008-2012.

Historik om Klimakonventionen og Kyoto-protokollen

FN's Klimakonvention:

I 1990 besluttede FN's Generalforsamling at starte udarbejdelsen af en egentlig klimakonvention. Målet med FN's rammekonvention for klimaændringer (UNFCCC), populært kaldet Klimakonventionen, er at stabilisere atmosfærens indhold af drivhusgasser på et niveau, der forhindrer farlige menneskeskabte klimaændringer.

Ifølge formålsparagraffen skal denne stabilisering ske på en måde, der giver økosystemerne mulighed for at tilpasse sig på en naturlig måde. Det vil sige, at fødevarerikket ikke må skades, og at muligheden for at skabe en bæredygtig udvikling - socialt og økonomisk - ikke bringes i fare.

Klimakonventionen blev vedtaget i forbindelse med Rio-konferencen i 1992, hvor 154 lande inklusive Danmark underskrev konventionen på den banebrydende miljøkonference. Konventionen er siden ratificeret af 189 lande – herunder også USA.

Siden hen har der i alt været afholdt tolv partskonferencer i arbejdet med at udmønte Klimakonventionens målsætning om at forhindre farlige menneskeskabte klimaforandringer. Kyoto-protokollen er et afgørende instrument i dette arbejde for perioden 2008-2012.

Administrationen af Klimakonventionen foreståes af FN's klimasekretariat, som holder til i Bonn i Tyskland. Blandt meget andet holder sekretariatet styr på, hvilke lande der ratificerer Kyoto-protokollen og de nationale kommunikationer fra landene om udviklingen i deres udledning af drivhusgasser mv.

Hvis du vil vide mere:

Klimakonventionen finder du på engelsk og andre hovedsprog på FN's hjemmeside: www.unfccc.int/resource/convkp.html

Første Conference of Parties (COP1) i Berlin 1995

Første COP efter at Klimakonventionen var ratificeret af det tilstrækkelige antal lande, blev afholdt i Berlin i 1995. Her vedtog parterne at indlede forhandlinger om det, der senere skulle blive til Kyoto-protokollen. Målet var, at landene skulle påtage sig juridisk bindende forpligtelser til reduktion af udledningen af drivhusgasser.

Kyoto-protokollen

Kyoto-protokollen blev vedtaget på den 3. partskonference (COP3) i december 1997 i den japanske by Kyoto efter hårde forhandlinger mellem især EU og USA.

Målsætningen i Kyoto-protokollen er, at de industrialiserede lande skal reducere deres udslip af drivhusgasser med mindst 5 pct. i forhold til niveauet i 1990 regnet som et gennemsnit over forpligtelsesperioden 2008-2012.

Industrilandene har forskellige forpligtelser, som fremgår af Kyoto-protokollen. EU og en række østeuropæiske lande har påtaget sig at reducere udslippet af drivhusgasser med 8 pct. USA påtog sig en reduktion på 7 pct., Canada, og Japan på 6 pct., Rusland og New Zealand på 0 pct., mens Norge må udlede +1 pct. og Island +10 pct..

Inden for EU har landene imidlertid indgået en politisk aftale, den såkaldte byrdefordelingsaftale, om hvor meget de enkelte lande skal bidrage til EU's samlede reduktion af udslippene.

I den byrdefordeling har Danmark og Tyskland forpligtet sig til reducere deres udslip med 21 pct. i gennemsnit i perioden 2008-2012 set i forhold til udledningen i 1990. Fordelingen er ikke baseret på objektive kriterier – dog fik de fattigste EU-medlemmer generelt lov at øge deres emissioner, rige lande med relativt lave emissioner pr. indbygger fik status quo, mens de resterende lande påtog sig betydelige reduktionsforpligtelser.

For Tyskland, UK og Luxembourg var store dele af reduktionerne dog allerede nået takket være omstrukturering af deres tunge industrier. For Danmark gjaldt, at vi havde – og har – en af de højeste emissioner pr. indbygger i EU pga. en meget høj andel af kul i elforsyningen.

Danmark underskrev protokollen sammen med de øvrige EU-lande i 1998, og 16. maj 2002 vedtog det danske Folketing, at Danmark skulle ratificere Kyoto-protokollen under FN's rammekonvention om klimaændringer. Hermed var Danmark juridisk forpligtet til at leve op til Kyoto-protokollen, da den trådte i kraft 16. februar 2005. Aftalen omfatter de 6 drivhusgasser kuldioxid, metan, lattergas samt industrigasserne HFC'er, PFC'er og SF6.

Kyoto-protokollen rummer derudover et regelsæt for international handel med udslipsrettigheder – de 3 såkaldte fleksible mekanismer. Dels kan de industrialiserede lande, som har reduktionsforpligtelser under Kyoto-protokollen (Annex I lande), handle med de udslipsrettigheder hvert land har jf. deres reduktionsforpligtelse, og dels kan man handle med udslipsrettigheder, der stammer fra gennemførelse af klimaprojekter i andre Annex I-lande (JI-projekter) og udviklingslande (CDM-projekter). For JI- og CDM-projekter skal uafhængige instanser godtgøre, at projekterne leder til reelle emissions-reduktioner, før de kan handles.

I et globalt perspektiv er Kyotoprotokollen historisk. Protokollen er den første juridisk bindende internationale aftale med specifikke forpligtelser om reduktioner i udslip af klimagasser.

Hvis du vil vide mere:

Læs beslutningsforslaget om Danmarks ratifikation i sin helhed på Folketingets hjemmeside: www.ft.dk/Samling/20012/beslutningsforslag_som_fremsat/B91.htm.

Selve Kyoto-protokollen finder du på engelsk og andre hovedsprog på FN's hjemmeside: www.unfccc.int/resource/convkp.html

COP6, 7 og 8 – USA trækker sig

Kyoto Protokollen fastlagde kun de overordnede rammer, og en række COP'er har efterfølgende søgt at udfylde disse med præcise regler for bl.a. de fleksible mekanismer mv.

COP6 i Haag i november 2000 brød sammen pga. uløselig uenighed mellem EU og USA. I foråret 2001 erklærede præsident Bush, at USA ikke ville ratificere Kyoto-protokollen. Herefter var det muligt for de resterende lande at enes om de fleste udestående spørgsmål på et ekstraordinært indkaldt COP6 (bis) i Bonn og COP7 i Marrakech. På COP8 i New Delhi i 2002 under det danske EU-formandskab søgte EU, forgæves, at få ministrene til at vedtage en deklARATION, der pegede på behovet for *further action*.

Samtidig med den amerikanske udmelding kom IPCC's 3rd Assessment Report, der klart konkluderer, at hovedparten af de observerede klimaændringer over den sidste halvdel af det tyvende århundrede, skyldtes de menneskeskabte emissioner, og at der kan forventes yderligere betydelige ændringer i fremtiden.

COP9 og 10

Både COP9 i Milano og COP10 i Buenos Aires havde fokus på endelige tekniske afklaringer om *sinks* (optag og afgivelse af CO₂ i jord og skov) rapportering, de fleksible mekanismer mv. som stadig udestod fra Marrakech. Desuden var det vigtigt at påbegynde uformelle drøftelser om *further action* efter 2012 for at forberede de egentlige forhandlinger.

COP11

I Montréal i 2005 var fokus på at sikre, at der også er en international klimaaf tale efter 2012, hvor Kyoto-protokollens første forpligtelsesperiode udløber. Der blev opnået enighed om, at den videre proces skal køre i 2 spor. Ét spor med en global dialog om et fremtidigt langsigtet klimasamarbejde med deltagelse af alle lande inklusiv USA og de store udviklingslande (Kina, Indien, Brasilien mfl.). Og et andet konkret forhandlingsspor under Kyoto-protokollen om de industrialiserede landes forpligtelser efter 2012.

COP12

COP12/COP-MOP2 i Nairobi i 2006 var en afgørende partskonference både i forhold til at fastholde og udbygge det positive momentum fra COP 11 i Montreal vedrørende forhandlingerne om en klimaaf tale efter 2012, og i forhold til at få afsluttet nogle væsentlige udestående elementer i implementeringen af Kyoto-protokollen.

Klimamødet i Nairobi fik lagt en række afgørende byggesten, som er nødvendige for at bringe processen fremad mod den endelige aftale om en klimaaf tale efter 2012, som er det år hvor Danmark og EU presser på for at få en ny international klimaaf tale i hus.